

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Republica Croația, cererile cu valoare redusă sunt reglementate de articolele 457 – 467.a din Codul de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*) [*Narodne Novine* (Monitorul Oficial al Republicii Croația) numerele 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25 /13 și 89/14], în timp ce procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (denumit în continuare „Regulamentul nr. 861/2007”) este reglementată de articolele 507.o – 507.ž din Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă aflate pe rolul instanțelor locale sunt litigii în care cererea este de cel mult 10 000 HRK.

În instanțele comerciale, procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă sunt litigii în care cererea este de cel mult 50 000 HRK.

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă includ, de asemenea, procedurile în care cererea nu are caracter patrimonial, însă reclamantul a fost de acord să primească în schimb o sumă de maximum 10 000 HRK (instanțe locale) sau de 50 000 HRK (instanțe comerciale) pentru satisfacerea cererii.

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă includ, de asemenea, procedurile în care obiectul cererii nu este exprimat în bani, ci constituie predarea de bunuri mobile a căror valoare, în opinia reclamantului, nu depășește 10 000 HRK (instanțe locale) sau 50 000 HRK (instanțe comerciale).

Conform dispozițiilor actuale pentru procedurile europene cu privire la cererile cu valoare redusă, dacă valoarea cererii nu depășește 2 000 EUR în momentul primirii formularului de cerere de către instanța competentă, exclusiv orice dobânzi, cheltuieli și comisioane, se aplică Regulamentul nr. 861/2007.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă se desfășoară în fața unei instanțe locale sau a unei instanțe comerciale în temeiul normelor de competență materială prevăzute la articolele 34 și 34.b din Codul de procedură civilă. Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă sunt inițiate prin depunerea unei cereri la instanța competentă, respectiv prin depunerea unei cereri de executare pe baza unui document autentic încheiat în fața unui notar public dacă s-a prezentat în termen o contestație admisibilă împotriva unui titlu executoriu.

1.3 Formulare

Formularele, alte cereri sau declarațiile se depun în scris, prin fax sau prin e-mail și sunt utilizate numai pentru procedurile europene cu privire la cererile cu valoare redusă în temeiul Regulamentului nr. 861/2007.

Nu există alte formulare pentru inițierea unei acțiuni în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.4 Asistență

Codul de procedură civilă nu conține dispoziții speciale privind asistența judiciară în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă. Reclamantul poate fi reprezentat de un avocat în cursul procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă.

Dacă dispozițiile Legii privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) [*Narodne Novine* (Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 143 /13 – https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html] au fost îndeplinite, justițiabilii au dreptul la asistență judiciară primară și secundară.

Lista asociațiilor autorizate și a clinicilor juridice care furnizează asistență judiciară primară poate fi găsită făcând clic pe următorul link:

<https://pravosudje.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>

1.5 Norme privind administrarea probelor

În procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, părțile trebuie să prezinte toate faptele pe care își întemeiază pretenția cel târziu în momentul depunerii acțiunii sau al memoriului în apărare, precum și toate probele necesare pentru susținerea faptelor prezentate.

Părțile pot prezenta fapte noi sau probe noi în ședința preliminară, numai dacă, din motive independente de voința lor, nu au putut să prezinte faptele sau probele respective în momentul formulării acțiunii sau al prezentării memoriului în apărare.

Noile fapte și probe prezentate sau invocate de părți în ședința preliminară, care contravin prevederilor menționate mai sus, nu vor fi luate în considerare de către instanță.

În cazul obținerii probelor, se aplică dispozițiile generale ale Codului de procedură civilă. Probele din procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă pot consta, prin urmare, în inspecții, documente, declarații ale martorilor, rapoarte de expertiză dispuse de către o instanță și dovezi furnizate de părți, instanța urmând să decidă care dintre probele prezentate sunt utilizate pentru stabilirea situației de fapt din cauză.

Mai multe informații privind obținerea de probe sunt prezentate în pachetul informativ intitulat „Obținerea de probe – Republica Croația” (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Procedura scrisă

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă se desfășoară în scris.

În procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, cererea este comunicată sau notificată întotdeauna părâtului pentru ca acesta să poată depune observații, iar în citația instanței de a prezenta un memoriu în apărare se vor aduce la cunoștința părților următoarele: se consideră că reclamantul și-a retras acțiunea dacă acesta nu se prezintă la prima înfățișare în instanță; în cadrul acestei proceduri, părțile trebuie să prezinte toate faptele cel târziu în momentul formulării cererii sau a memoriului în apărare; la ședința preliminară nu pot fi prezentate fapte noi sau probe noi, cu excepția cazurilor, prevăzute la articolul 461.a alineatul (3) din Codul de procedură civilă, în care părțile, independent de voința lor, au fost împiedicate să prezinte orice fapte sau să invoce orice probe înainte de începerea ședinței preliminare; această decizie poate fi atacată numai pentru motive de încălcare gravă a dispozițiilor privind procedura civilă menționate la articolul 354 alineatul (2), și anume:

- punctul 1 – dacă un judecător care a trebuit să fie recuzat conform legii [articolul 71 alineatul (1) punctele 1-6 din Codul de procedură civilă] sau care a fost descalificat printr-o hotărâre judecătorească ori o persoană care nu avea calitatea de judecător a participat la pronunțarea hotărârii,
- punctul 2 – dacă a fost luată o decizie privind o cerere într-un litigiu care nu intră în competența judiciară (articolul 16 din Codul de procedură civilă),
- punctul 4 – dacă, contrar Codului de procedură civilă, instanța și-a întemeiat decizia pe actele de dispoziție inadmisibile ale părților [articolul 3 alineatul (3) din Codul de procedură civilă],

- punctul 5 – dacă, contrar Codului de procedură civilă, instanța a pronunțat o hotărâre pe baza admiterii cererii, o hotărâre întemeiată pe renunțarea la judecată, o hotărâre pronunțată în lipsă sau o hotărâre în lipsa unui proces,
- punctul 6 – dacă, din cauza unor măsuri nelegale și, în mod specific, din cauza neîndeplinirii obligației de comunicare sau de notificare (a documentelor judiciare), oricare dintre părți nu a avut posibilitatea de a fi ascultată de către instanță,
- punctul 8 – dacă o persoană care nu poate fi parte la procedură a participat la aceasta, fie în calitate de reclamant, fie în calitate de pârât, sau dacă persoana juridică nu a fost reprezentată ca parte în proces de către persoana autorizată sau dacă o parte lipsită de capacitate juridică nu a fost reprezentată de un reprezentant legal sau dacă reprezentantul legal sau mandatarul nu a dispus de autorizația necesară participării în litigiu sau efectuării anumitor acte procedurale, atunci când litigiul sau anumite acte procedurale nu au fost autorizate ulterior,
- punctul 9 – dacă a fost luată o decizie privind o cerere în legătură cu care litigiul era deja pendinte sau pentru care se pronunțase deja o hotărâre care producea efecte juridice sau dacă s-a ajuns deja la o tranzacție judiciară sau la o tranzacție care, în temeiul unor dispoziții separate, are caracteristicile unei tranzacții judiciare,
- punctul 10 – dacă ședința nu a fost publică, contrar legii,
- punctul 11 din Codul de procedură civilă – dacă hotărârea are omisiuni din cauza cărora nu poate fi examinată și, în special, dacă dispozitivul este neclar sau contradictoriu sau dacă intră în contradicție cu motivația hotărârii, dacă hotărârea nu este motivată deloc sau nu conține motivația pentru faptele decisive sau dacă această motivație este neclară sau contradictorie, dacă există o contradicție în ceea ce privește faptele decisive între ceea ce este specificat în motivația hotărârii cu privire la conținutul documentelor sau al procesului-verbal referitor la mărturiile obținute în cursul procedurii și documentele și procesele-verbale propriu-zise sau în cazul unei erori de drept.

Dacă partea are reședința temporară sau permanentă în afara Republicii Croația și adresa acesteia este cunoscută, comunicarea sau notificarea documentelor judiciare trebuie să aibă loc în conformitate cu normele obligatorii ale Republicii Croația și în conformitate cu legislația UE, în mod specific cu legislația privind procedura prevăzută la articolul 13 din Regulamentul nr. 861/2007.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârea în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este pronunțată imediat după încheierea ședinței principale. La pronunțarea hotărârii, instanța este obligată să informeze părțile prezente cu privire la condițiile în care se poate exercita calea de atac.

Întrucât nu există dispoziții speciale referitoare la conținutul hotărârii în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, se aplică dispozițiile generale din Codul de procedură civilă, și anume articolul 338 din Codul de procedură civilă, care prevede că versiunea scrisă a hotărârii trebuie să conțină o parte introductivă oficială, o parte dispozitivă și o expunere de motive.

Partea introductivă a hotărârii conține: o precizare că hotărârea este pronunțată în numele Republicii Croația; denumirea instanței; numele și prenumele judecătorului unic care compune instanța sau ale președintelui completului de judecată, ale judecătorului raportor și ale membrilor juriului, numele și prenumele sau titlul și domiciliul ori sediul părților, ale reprezentanților legali și ale agenților acestora; o scurtă descriere a obiectului litigiului; data încheierii procesului; părțile, reprezentanții legali ai acestora și agenții prezenți la proces și data la care a fost pronunțată hotărârea.

Dispozitivul hotărârii trebuie să conțină decizia instanței cu privire la acceptarea sau respingerea unor cereri specifice pe fond și a unor cereri secundare, precum și o decizie privind existența sau inexistența cererii a cărei soluționare se solicită (articolul 333 din Codul de procedură civilă).

În expunerea de motive instanța prezintă pretențiile părților, faptele prezentate de acestea și probele pe care se bazează aceste pretenții, care dintre aceste fapte sunt stabilite, motivul pentru care și modul în care au fost stabilite aceste fapte și, dacă au fost stabilite prin administrarea unor probe, probele prezentate și motivul pentru care și modul în care acestea au fost evaluate. Instanța arată în mod expres care sunt dispozițiile de drept material care au fost aplicate în hotărârea cu privire la pretențiile părților și își exprimă poziția, dacă este necesar, asupra opiniilor părților privind temeiul juridic al litigiului și asupra oricăror cereri sau obiecții în legătură cu care nu a oferit o motivare în deciziile pe care le-a adoptat în cursul procedurii.

Expunerea de motive a unei hotărâri pronunțate în lipsă, a unei hotărâri întemeiate pe admiterea unei cereri sau a unei hotărâri întemeiate pe renunțarea la judecată indică numai motivele care au stat la baza pronunțării unei astfel de hotărâri.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Decizia privind suportarea cheltuielilor de judecată în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă este pronunțată în temeiul dispozițiilor generale din Codul de procedură civilă, conform cărora partea care cade în pretenții în totalitate este obligată să suporte cheltuielile de judecată ale părții opuse și ale intervenienților acesteia din urmă.

În cazul în care unei părți i se admit numai anumite capete de cerere, instanța, ținând seama de capetele de cerere admise, poate obliga fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată sau poate dispune ca una dintre părți să suporte un anumit procent din cheltuielile de judecată ale celeilalte părți și ale intervenienților acesteia din urmă.

Instanța poate decide că una dintre părți ar trebui să suporte toate cheltuielile de judecată ale părții opuse și ale intervenienților acesteia, dacă partea opusă nu a căzut în pretenții decât cu privire la capete de cerere minore și pentru aceste capete de cerere minore nu au fost suportate cheltuieli separate.

Pe de altă parte, o parte este obligată, indiferent de rezultatele cauzei, să suporte orice cheltuieli ale părții opuse care au rezultat din propria culpă sau în urma unor evenimente pe care aceasta le-a suferit.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, părțile pot introduce o cale de atac împotriva hotărârii sau a deciziei pronunțate în primă instanță în termen de opt zile.

Termenul pentru introducerea căii de atac este calculat de la data pronunțării hotărârii sau a deciziei. Dacă hotărârea sau decizia a fost comunicată sau notificată unei părți, termenul se calculează din ziua în care aceasta a fost comunicată sau notificată.

Hotărârea sau decizia care încheie procedura cu privire la cererile cu valoare redusă poate fi contestată pentru motivul descris în detaliu la punctul 1.6, și anume ca urmare a unei încălcări grave a normelor de procedură civilă menționate la punctele 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 și 11 de la articolul 354 alineatul (2) din Codul de procedură civilă sau ca urmare a unei erori de drept.

Ultima actualizare: 23/08/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.